

VILTFORUM # 2/2008

Årsrapport Viltövervakningen

Årsrapport Viltövervakningen

Jonas Kindberg, Niklas Holmqvist och Göran Bergqvist
Svenska Jägareförbundet, Jakt och fauna.

Innehåll

Sammanfattning	s. 4
English summary	s. 4
Jägareförbundets uppdrag	s. 5
Viltövervakningen	s. 5
Avskjutningsstatistik	s. 8
Älgavskjutningen	s. 9
De jaktbara viltstammarnas utveckling	s. 10
Regional rapportering	s. 13
Källor	s. 15
Bilaga, kartor	s. 16

Sammanfattning

Svenska Jägareförbundets viltövervakning sammanfattas varje år i en årsrapport. Varje rapport innehåller avskjutningsstatistik och information om insamlingen av data. Fokus på olika arter varierar mellan år varför det rekommenderas att man även läser tidigare års rapporter. I årets rapport finns redovisning av älgstammens utveckling länsvis enligt älgobsen samt redovisning av historisk avskjutningsstatistik av mink. Dessutom finns kartor över avskjutningen på lokal nivå över ett antal arter. Tidigare rapporter är tillgängliga på Jägareförbundets hemsida.

Summary

The Swedish Association for Hunting and Wildlife Management's program for wildlife monitoring is summarized in yearly reports. Each report contains bag statistics for all species and information about the data collection. Focus on different species varies between years, which is why it's recommended reading older reports. This year's report includes the development of the moose population by county according to the moose observation survey alongside historical bag statistics of Mink. There are also maps of bag statistics at local scale for several species. Previous reports are available for download at the home page of the Swedish Association for Hunting and Wildlife Management.

Regeringens uppdrag till Svenska Jägareförbundet

Mål

- Kunskapen om det svenska jaktbara viltets tillstånd och utveckling är god.
- En fullgod avskjutningsstatistik som täcker hela landet finns för samtliga jaktbara viltarter.

Uppdrag

Jägareförbundet skall dokumentera och sammanställa data av hög kvalitet om vilttillgång och avskjutningsstatistik. Utveckling och tillämpning av metoder för datainsamling och avskjutningsstatistik skall ske i samarbete med Naturvårdsverket.

Viltövervakning

Uppföljning av viltstammarnas utveckling är viktig. Dels för att skapa ett gott underlag för viltförvaltningen – jakten måste grundas på kunskap om tillgång och förändringar av viltstammarna. Dels som en del av miljöövervakningen – ett antal viltarter kan fungera som lämpliga indikatorer på tillståndet i miljön.

Avskjutningsstatistik – metoder och kvalitetssäkring

Svenska Jägareförbundet har sedan 1995 ett program för viltövervakning och har sammanställt avskjutningsstatistik sedan 1939. Viltövervakningsprogrammets syfte är att förbättra övervakningen och uppföljning av viltpopulationerna. Utvecklingen av kompletterande metoder pågår och en av de viktigaste när det gäller avskjutningsstatistik är insamling via enkäter till enskilda jägare. Enkäten har genomförts vid fem tillfällen till mellan 13 500 och 16 500 slumpvis utvalda jaktkortslösare mellan åren 2000 till 2006. En vetenskaplig utvärdering av verksamheten har genomförts och delar presenterades på den internationella viltforskningskonferensen (IUGB) i augusti 2007. En tryckt rapport kommer under våren 2008 och kopplat till denna rapport planeras en workshop. Under senhösten 2008 genomförs en ny enkät avseende jaktåret 2007/2008.

Den traditionella avskjutningsstatistiken bygger på rapporter från geografiskt avgränsade jaktenheter. Den fungerar bra som ett trendmått, särskilt i de områden där samma enheter rapporterar år från år. Avskjutningsnivåer kan dessutom knytas till annan geografisk information. Systemets uppbyggnad medför dock att det är svårt att med tillräcklig säkerhet skatta den totala avskjutningen av respektive art. Antalet jaktlag som lämnar in viltrapporter har ökat sedan viltövervakningsprogrammet infördes. Den sammanlagda arealen som rapporterna omfattar uppgår till mer än 11 miljoner ha jaktmark. Det motsvarar ca 35% av jaktmarksarealen.

För jaktåret 2006/2007 har vi fått tillgång till Sveaskogs system för insamling av jaktstatistik från deras marker. Detta har inneburit att vi har kunnat öka rapporteringen med nära 1,3 miljoner hektar jaktmark. Vi hoppas att samarbetet fortsätter och utvecklas till att omfatta också andra partners.

Avskjutningsstatistiken för jaktåret 2006-2007 baseras på rapporter från 11 415 814 hektar nedan odlingsgränsen/renbetesfjällen. Uppgifter har lämnats från 6 654 rapportörer och medelarealen ligger på 1 721 hektar. Personalens arbete med viltrapporteringen innebär en omfattande administration av avskjutningsblanketter, registerhållning, kvalitetssäkring och stansning. Vidare samverkar personalen med län och kretsansvariga då det gäller återrapportering, kvalitetsförbättring, utveckling.

Arealen jaktmark i hektar som omfattats av avskjutningsrapporterna årsvis sedan 1996.

År	Rapporterad areal i ha
1996	8 970 355
1997	9 858 837
1998	10 075 241
1999	10 027 776
2000	10 768 289
2001	11 233 044
2002	10 702 999
2003	9 967 057
2004	9 754 874
2005	10 105 563
2006	11 415 814

Den krets- och länsvisa stansningen av rapporterna beräknas och kvalitetssäkras ytterligare på central nivå innan landets avskjutningsstatistik sammanställs. Årligen levereras uppgifter till ett flertal organisationer och myndigheter, bl a Jordbruksverket för beräkning av livsmedelkonsumtion, SCB, Skogsstyrelsen för publicering i skogsstatistisk årsbok och till studenter och forskare på universiteten.

FOMA-Vilt

Sveriges Lantbruksuniversitet (SLU) har en satsning på Fortlöpande miljöanalys (FOMA) inom olika områden. Jägareförbundet är med som en samarbetspartner tillsammans med bl a SLU, Naturvårdsverket och länsstyrelserna inom programmet FOMA-Vilt för att förbättra övervakningen av den vilda faunan, kvalitetssäkring, metodutveckling och analyser. FOMA kommer troligen att utgöra ett av de viktigaste instrumenten för kvalitetssäkring och utveckling av Jägareförbundets viltövervakningsdata.

Internationellt

Jägareförbundet deltar i arbetet med att skapa en avskjutningsstatistik för hela EU och som jägarorganisationen FACE håller i på uppdrag av EU-kommissionen. Ett nytt system kallat Artemis är under införande och syftar till att sammanställa avskjutningsstatistik för analys på Europeisk nivå. Jägareförbundet deltar i utvecklingen av Artemis och bidrar med våra erfarenheter och data till systemet. Ett möte har hållits under året och arbetet med att utveckla en gemensam plattform fortskrider.

Viltdata.se

Jägareförbundets webbportal för insamling och presentation av viltövervakningsdata (www.viltdata.se) fortsätter att utvecklas. I första steget omfattar systemet inrapportering och presentation av älgobs och älgavskjutning och även möjligheten att samla in kvalitativa data som ålder, vikter, reproduktion och övrig dödlighet. Från och med 2007/2008 kan man även rapportera avskjutningen av alla övriga viltarter. Detta system utvecklas och flera nya moduler planeras.

Övrig verksamhet

Förutom avskjutningsstatistik på olika skalor omfattar datainsamlingen även älgobs (observationer av älgar under älgjakten) som ger index på täthet, könskvot och reproduktion. I samband med älgobsinventeringen får man också in uppgifter på observationer av björn, lo, varg och järv. Älgobsen har genomförts sedan mitten av 80-talet och rovdjursobservationer sedan 1998. Älgobsdata används av förvaltningen på lokal nivå och rovdjursobservationer av björn är en viktig metod för björnförvaltningen.

Sedan 2002 har man samlat data på älgkalvvikter under oktober månad. Denna insamling överförs tillsammans andra kvalitetsmått samt älgobs successivt till viltdata.se.

Utvecklingen av framtida inventeringssystem pågår och innefattar bl a en nationell spillningsinventering av ett flertal arter samt inventering av skogsfågel. Arbetet med dessa system sker i nära samarbete med FOMA-Vilt vid SLU.

Avskjutningsstatistik 2006 -2007

Beräknad avskjutning 2006/2007 (utom fjälljakten)			
RAPPORTERAD AREAL ha	11 415814	ANDEL AV TOTAL AREAL	35%
ÄLGTJUR	26356	FASAN	25800
ÄLGKO	21259	RAPPHÖNA	4100
TJURKALV	18110	KRÅKA	82100
KVIGKALV	16645	SKATA	48700
ÄLG	82370	KAJA	39600
RÅBOCK	46%	NÖTSKRIKA	24200
RÅGET	26%	DOVHJORT	38%
RÅDJURSKID	28%	DOVHIND	27%
RÅDJUR	103200	DOVKALV	35%
SKOGSHARE	28400	DOVVILT	14300
FÄLTHARE	37900	KRONHJORT	29%
VILDKANIN	15600	KRONHIND	28%
BÄVER	6400	KRONKALV	43%
RÄV	61200	KRONVILT	2800
GRÄVLING	22500	VILDSVINSGALT	29%
MINK	11500	VILDSVINSUGGA	13%
MÅRD	7800	VILDSVINSKULTING	58%
ILLER	3500	VILDSVIN	20400
GRÅGÅS	8300	BISAM	< 500
KANADAGÅS	20500	MÅRDHUND	< 500
SÄDGÅS	4000	VESSLA	<500
GRÅSAND	75500	FRETT	<500
KRICKA	8300	HERMELIN	<500
STORSKRAKE	1600	MUFFLON	<500
KNIPA	8400	BLÄSAND	600
EJDER	900	BLÄSGÅS	<500
VIGG	3000	SMÅSKRAKE	<500
ALFÄGEL	< 500	SVÄRTA	<500
FISKMÅS	9800	SJÖORRE	<500
GRÅTRUT	8600	RÅKA	11100
HAVSTRUT	1800	BJÖRKTRAST	<500
RINGDUVA	68000	KORP	<500
MORKULLA	1700	STORSKARV	2100
DALRIPA	uppg.saknas	STADSDUVA	5400
FJÄLLRIPA	uppg.saknas	BJÖRN	129
TJÄDER	20500	LODJUR	72
ORRE	26000		
JÄRPE	7000		

Diagram för alla arter finns på Jägareförbundets hemsida
<http://www.jagareforbundet.se/forsk/viltrapporterin/javachart/html/artval.asp>

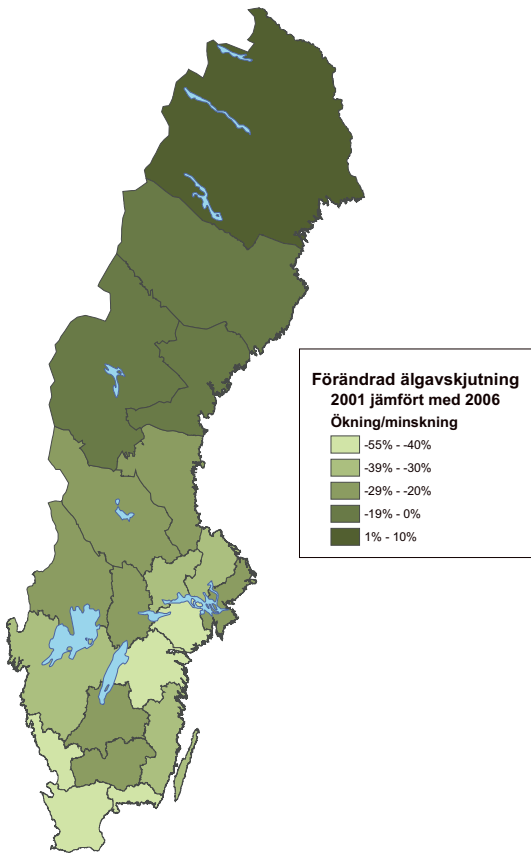
Älgavskjutningen

Från och med jaktåret 2005/2006 så övertog viltövervakningen den redovisning av länsstyrelsernas uppgifter om älgavskjutning som tidigare gjorts av Naturvårdsverket. Älgavskjutningen presenterades i juni 2007 på viltövervakningens webbplats. Där finns också länkar till länsstyrelsernas egna redovisningar samt även de senaste årens avskjutning i Excel-tabeller.

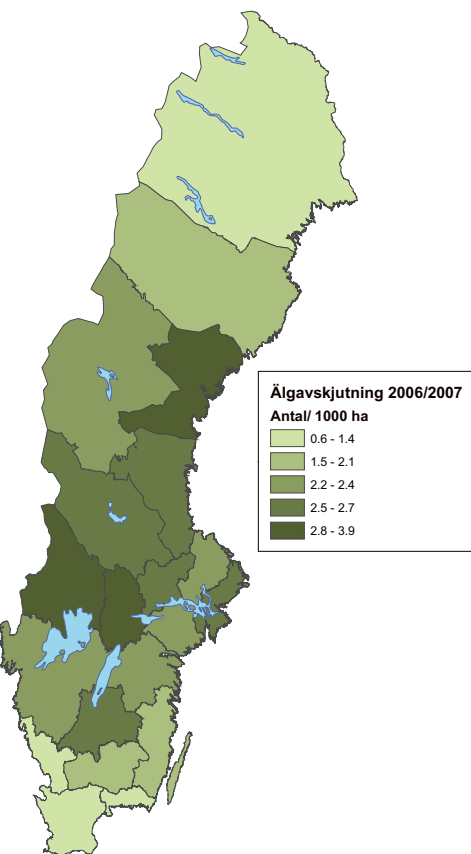
År 2006/2007

Områdestyp	Tjurar	Kor	Tjurkalvar	Kvikkalvar	Summa älgar	Antal områden	1000-tal hektar areal	Fällda älgar per 1000 ha
A	16 849	13 137	10 493	9 705	50 184	8 019	23 501	2,14
B	943	547	205	170	1 865	11 874	777	2,40
E	1	4	473	358	836	6 760	620	1,35
K	0	0	9	8	17	16		
Ä	8 563	7 571	6 930	6 404	29 468	719	12,324	2,39
Summa :	26 356	21 259	18 110	16 645	82 370	27 388	37 222	
2005/2006 :	28 255	24 002	20 255	18 302	90 814	28 070	37 574	

Älgstammen jämfört med 5 år sedan

Avskjutning länsvis antal per 1000 hektar

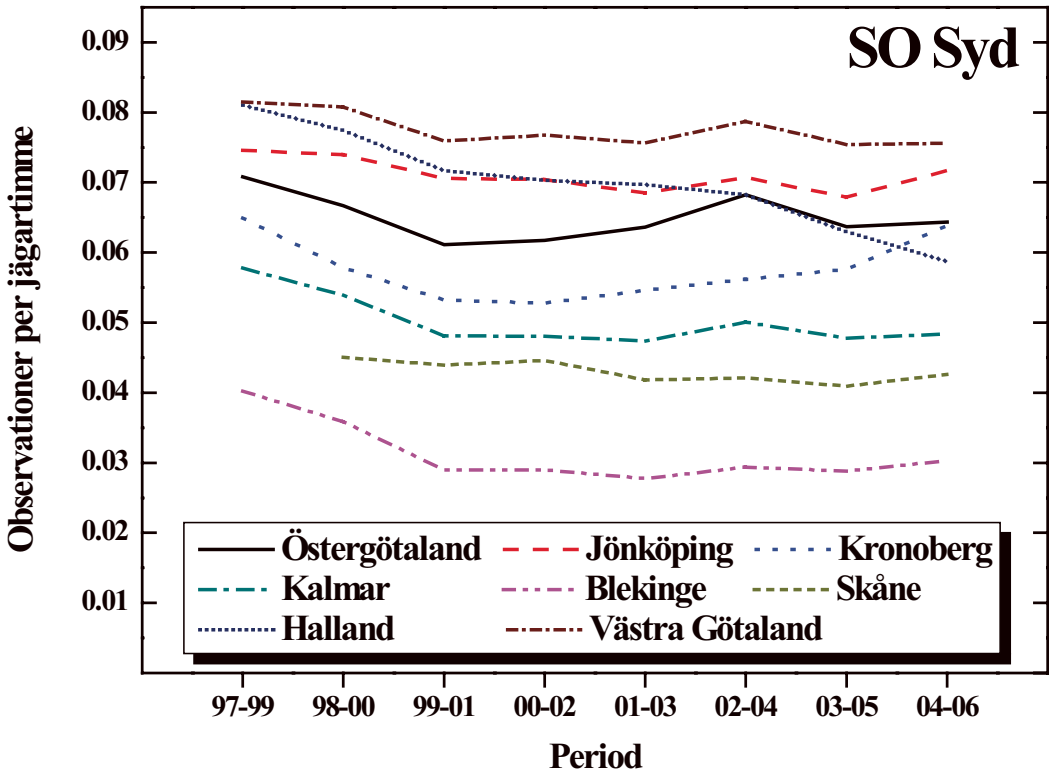
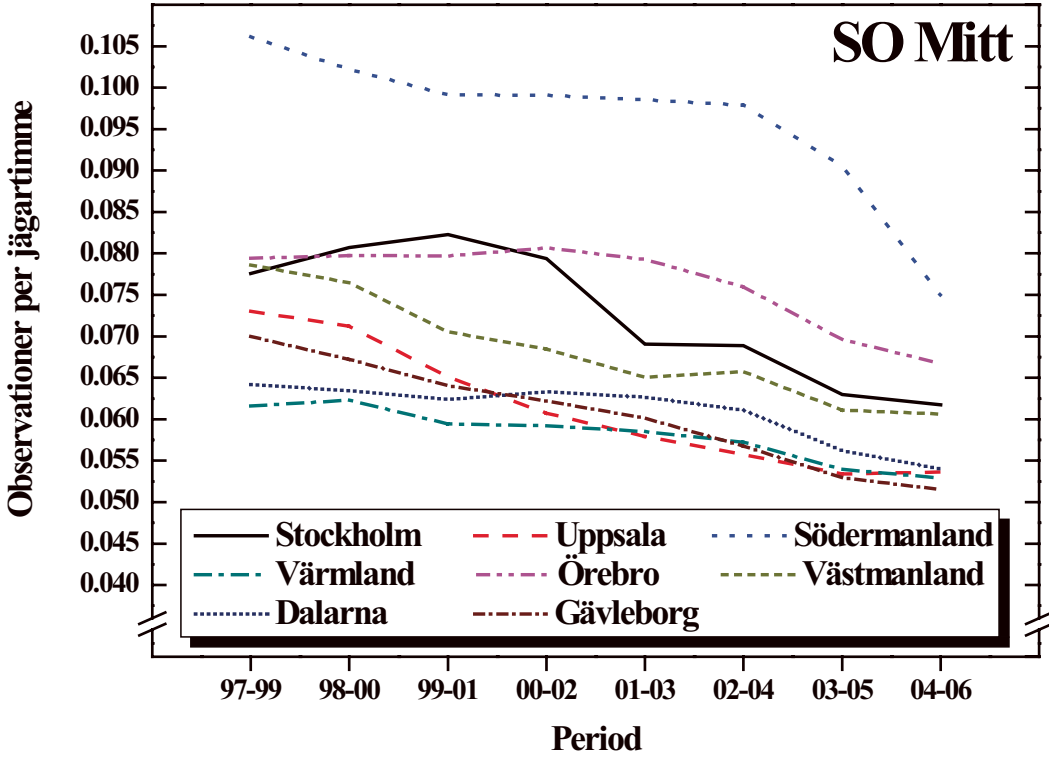
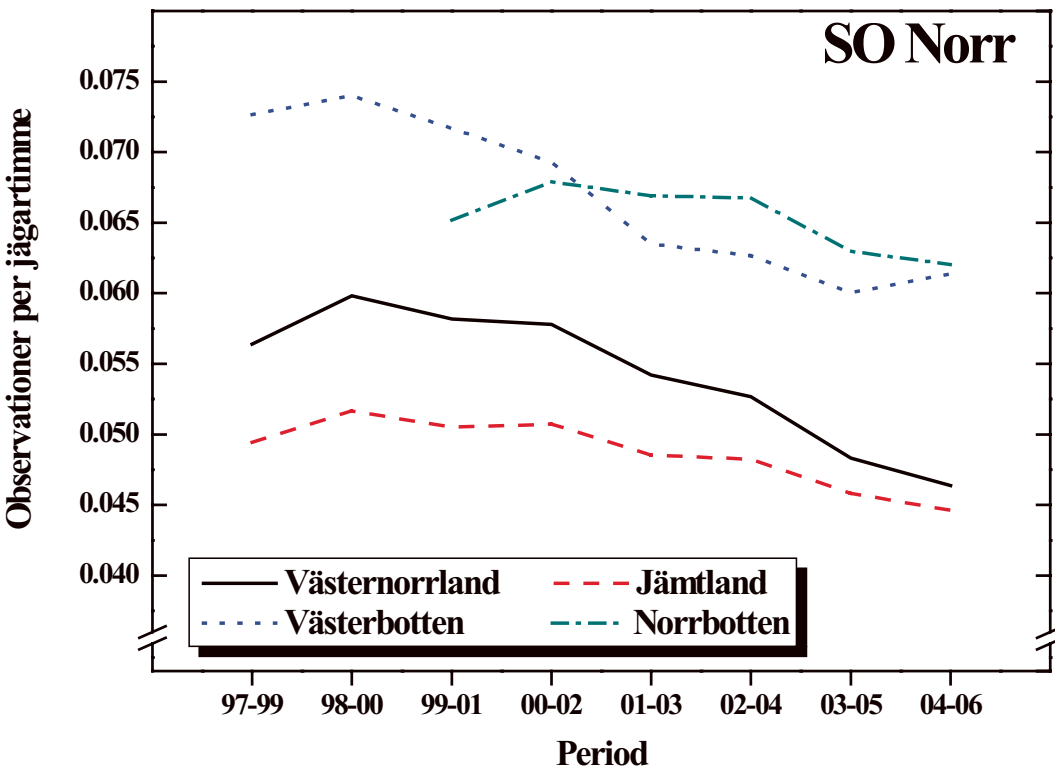
De jaktbara viltstammarnas utveckling

Klövsviltstammarna har vuxit starkt under den senare delen av 1900-talet. Älgstammens storlek kulminerade i början på 80-talet och rådjuret i början på 90-talet. Såväl avskjutningen som tillgängliga inventeringsresultat visar att älgstammen är på nedgång, dock förefaller nedgången ha bromsats i södra Sverige. Variationen är dock stor och antalet älgar i vinterstam ligger i spannet 1 – 10 älgar, i vissa fall inom samma län. Vid en lägre totalpopulation ökar skillnaden i älgtäthet mellan goda och dåliga älgbiotoper. Även om tillgången på data är sämre för rådjur finns det fog för att påstå att nedgången i rådjursstammen fortsätter. Kron- och dovhjortstammarna ökar dock kraftigt i relativa tal och den geografiska spridningen är tydligare nu än under tidigare decennier.

Vildsvinens antal ökade betydligt under 90-talet vilket avspeglar sig i en ökande avskjutning. Geografiskt sett förekommer nu vildsvin över c:a två tredjedelar av södra Sverige.

Älgobs

En nyhet i årets rapport är att länsvisa älgobs-värden för observationer per mantimme visas i grafer. Dessa är beräknade som glidande treårsmedelvärden, vilket innebär att enstaka års upp- eller nedgångar inte får så stort genomslag. I de norra och mellersta delarna av Sverige visar älgobsen på en generell nedgång i antalet observationer per mantimme. Detta tyder på en nedgång i älgstammens storlek på länsnivå. I södra Sverige finns inte motsvarande trend, utan där förefaller älgstammen snarast vara konstant.

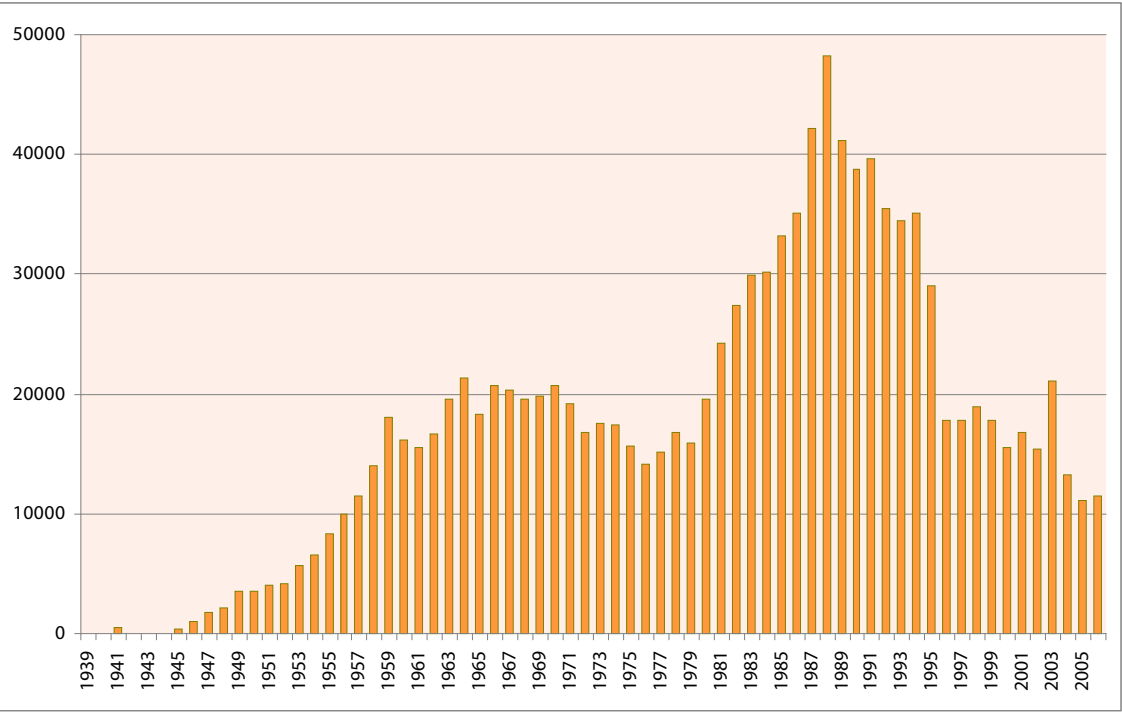

Mink

Minken är en nordamerikansk art som har etablerat sig i Sverige efter att minkar rymt från minkfarmer. Som många rovdjur som etablerar sig i ett nytt land fann minken ett överflöd av mat och började sprida sig snabbt. Ett nytt rovdjur i ett ekosystem har ofta en stor fördel i att bytesdjuren inte är anpassade för detta nya hot och blir därför lätta byten. Detta kan förklara minkens snabba och stora framgångar i Sverige.

Avskjutningen har efter 80-talet minskat snabbt och allt tyder på att denna minskning speglar en likartad minskning av populationen. Intresset för minkjakt har snarare ökat i Sverige än minskat och kan inte förklara den negativa trenden. Troligen har det ökande jakttrycket bara en lokal effekt på minktammen i det område där jakten bedrivs. Ökad jakt kan därför inte förklara den snabba minskningen utan det har förmodligen någon annan orsak.

På flera platser har avskjutningskampanjer genomförts för att minska effekterna av minkens framfart. I Uppland och Stockholms skärgård har tydliga positiva effekter kunnat ses av genomförd minkkontroll på framförallt markhäckande fåglar. Många av skärgårdens fåglar har problem med sin reproduktion (tex ejder). Dessa reproduktionsproblem kommer troligen inte främst av minkens predation utan det är troligen andra stora förändringar på skärgårdsmiljön som kan förklara detta. Man kan spekulera i att minskande minkstammarna i skärgården kan ha bidragit till att dölja ännu större minskningar hos en del av dessa arter då dessa, till viss del, gynnats av minskat predationstryck från minken.

Regional rapportering

Tilläggsinformation och kommentarer om förhållanden inom samverkansområden från ansvariga jaktvårdskonsulenter under jaktåret 2006/2007.

Samverkansområde Norr (Y, Z, AC och BD län)

Jaktåret 2006-2007 innebar för största delen av regionen minskande småviltstammar jämfört med året innan. Från Västernorrland, Jämtland och Västerbotten rapporteras en lägre avskjutning av tjäder, orre, järpe, skogshare och rödräv jämfört med året innan. Tillgången på tjäder, orre och skogshare måste däremot anses som mycket god i Norrbottens kust- och inland och även antalet skjutna rödrävar har här varit på en hög nivå för tredje året på rad. Från Norrbottens fjällvård rapporterades dock låg tillgång och dålig föryngring av både fjäll- och dalripa. För kråkfågel är den generella trenden att kråkfågelstammarna har ökat i Västernorrland, Jämtland och Norrbotten under en längre tid medan de i Västerbotten verkar vara på en konstant nivå. Antalet skjutna kråkfåglar minskar i Västerbotten och minskar för första gången på tre år i Västernorrland och Jämtland. I Norrbotten ligger avskjutningen på en konstant nivå. Den generellt minskande trenden av småvilt i denna region torde mest bero på en minskad tillgång på sork. Antalet skjutna rådjur var i Västernorrland och Jämtland lägre än året innan medan avskjutningen ökade i Väster- och Norrbotten. Det generella mönstret är dock att rådjuret har visat en positiv trend ända sedan 1999 i alla dessa län och tillgången på rådjur får för regionen fortfarande räknas som god.

Efter att ha minskat i fyra års tid visar älgstammen en svag ökning i Västernorrland och Jämtland och även i Västerbotten finns en tendens till svag ökning. Reproduktionen är konstant och andelen tjurar i populationen är på en acceptabel nivå i dessa län. I Norrbotten fortsätter älgstammen att minska på de flesta håll i länet men bedöms som stabil i östra Norrbotten. Ett högt uttag av vuxna hondjur i kombination med lågt nyttjande av kalv ger en sänkt medelålder och en minskad reproduktion. Kronhjort finns i små men ökande stammar i Västernorrland, Jämtland och Västerbotten.

Allt tyder på en fortsatt ökning av björnstammen i hela regionen med undantag av Västerbotten där ökningen inte är lika tydlig. Trots ökade tilldelningar jämfört med året innan bedöms avskjutningen fortfarande ligga under tillväxten i samtliga län. Lodjursstammen verkar minska i Västernorrland, Västerbotten och Jämtland. I Norrbotten förekommer lodjur med låga tätheter men på en oförändrad nivå, lokalt sett verkar de öka i Tornedalen. Tilldelningen till årets lodjursjakt har minskat i Jämtland och Västerbottens län. Ingen jakt tilläts inom Västernorrland och Norrbotten.

Bland icke inhemska arter kan nämnas att avskjutningen för mink varit konstant i Väster-norrland, Jämtland och Norrbotten under flera år medan avskjutningen minskat kraftigt i Västerbotten. Antalet skjutna kanadagäss ökar i Jämtland och Västerbotten, men efter att ha ökat stadigt i flera år rapporteras en kraftig minskning i avskjutning jämfört med året innan från Västernorrland. I Norrbotten är tillgång och avskjutning på kanadagäs oförändrad. I Västerbottens södra kustland förekommer dovhjort med låga tätheter och med en låg avskjutning men antalet verkar öka och få en större spridning. Från Norrbotten rapporterades allt fler kontakter med mårddhund under året och antalet observerade, trafikdödade och skjutna mårddundar ökar i länet. Behovet av en större insats för att stoppa invandring, reproduktion och vidare etablering av mårddhund i Norrbotten blir allt mer akut.

Hasse Johansson, Niklas Lundberg och Christer Zakrisson

Samverkansområde Mitt (AB, C, D, I, S, T, U, W, och X län)

Jaktåret 2006-2007 innebar för största delen av regionen minskande småviltstammar jämfört med året innan. Från Uppsala och Södermanland rapporteras minskad avskjutning av vildsvin medan det i övriga län generellt ökar. Ser man till avskjutningen av rådjur så planar nergången i avskjutningen ut, på låga nivåer, i de norra och västra delarna av samverkansområdet, medan i de östra och södra delarna så minskar fortfarande avskjutningen kraftigt. På Gotland ser vi en stadig uppgång i avskjutningen. När det gäller kanadagås och bäver kan vi generellt se en ökning i avskjutningen även om det inte är några stora förändringar.

Både orren och tjädern verkar vara på uppgång. En bra inledning på föryngringssäsongen -07 borgar för ett bra år för skogshönsen, 07-08.

I Mälardalen kan vi se att kronviltet börjar få mer fotfäste och utökar sitt nuvarande utbredningsområde.

De trender vi kan se sammanfaller väl med rovdjurssituationen i regionen. Framförallt ser vi att spridningsfronten hos lodjur förflyttar sig öster och söderut vilket genast avspeglas i bland annat rådjurstammen. Vi kan även se att där det tidigare varit täta lodjurstammar så håller rådjurpopulationen på att återhämta sig så smått, men från mycket låga nivåer, när lodjurstammen glesnar till följd av vikande bytesunderlag. Lodjurstammen är totalt sett mycket stor i regionen och stammen ligger idag över den naturliga bärkraften.

När det gäller ökningen av rådjur på Gotland har det sin bakgrund i att rådjuren fortfarande är i en spridningsfas och vi kommer med all sannolikhet att fortsätta se en ökning.

På samma sätt är det med vildsvinen. De befinner sig i en expansion till de områden de tidigare ej varit etablerade och det innebär ofta en spridning norrut och västerut. Vi kan se att i de områden som vildsvinen funnits länge har ökningen planat ut och på vissa håll så har även avskjutningen sjunkit något.

Älgstammen i regionen varierar kraftigt. Inom delar av samverkansområdet kan man prata om en älgstam i kris. På vissa håll visar flyginventeringar på en älgstam under 3 älgar per 1000 ha. Vi har en tjurandel som ligger runt 30 %. Andelen kalv per ko varierar mellan 0,6-0,7 kalvar per ko. Vi ser ett resultat av att man på många håll riktat avskjutningen mot tjurar och därmed fått en skev fördelning i stammen. Älgstammen har under flera år varit på väg ner och är fortfarande på väg ner på sina håll. I områden med svag älgstam och stora rovdjur, varg och björn, kan jakt i princip omöjliggöras. Det finns markägare som försöker motverka denna utveckling genom att låta älgstammen bli större än den annars varit, om rovdjuren inte funnits.

I de nordliga delarna av regionen finns en stark björnstam. Jaktkvoterna har ökat och idag bedöms inte stammen öka i Dalarna medan den fortsätter att öka i andra delar. Samverkansområde Mitt hyser idag ca 90 % av den svenska vargpopulationen, vilket skapar konflikter med jaktutövningen och problem i klövviltförvaltningen.
Per Zakariasson, Gunnar Glöersen och Fredrik Engström.

Samverkansområde Syd

Rådjurens nedåtgående trend med början 2003/2004 verkar hålla i sig i Västra Götaland. Minskad avskjutning av räv kan konstateras. Haren och då främst skogsharen visar en tämligen jämn avskjutning och ligger på omkring hundratalet djur i olika län. Fältharen tycks ha ökat i jordbruksområden. Avskjutningen ligger på samma höga nivå som 2002/2003. Vildsvinens etableringsfas har på många håll passerats. Utbredning och därmed avskjutningen har ökat märkbart sedan 2002/2003. Avskjutning av mink fortsätter att minska. Rapporter om utter ökar vilket förhoppningsvis återspeglar att arten verkar återhämta sig. Fåltågelstammarna är svaga. Dovviltet fortsätter att öka i antal, men dess levnadssätt gör att den geografiska spridningen inte sker så snabbt, även om en expansion till nya områden kan märkas. Spridningen av kronhjorten fortsätter på vissa områden. Rapporter om besvärande skogsskador av kronhjort har en liten tendens till ökning.

Hans Vondrak

Källor

Svenska Jägareförbundet

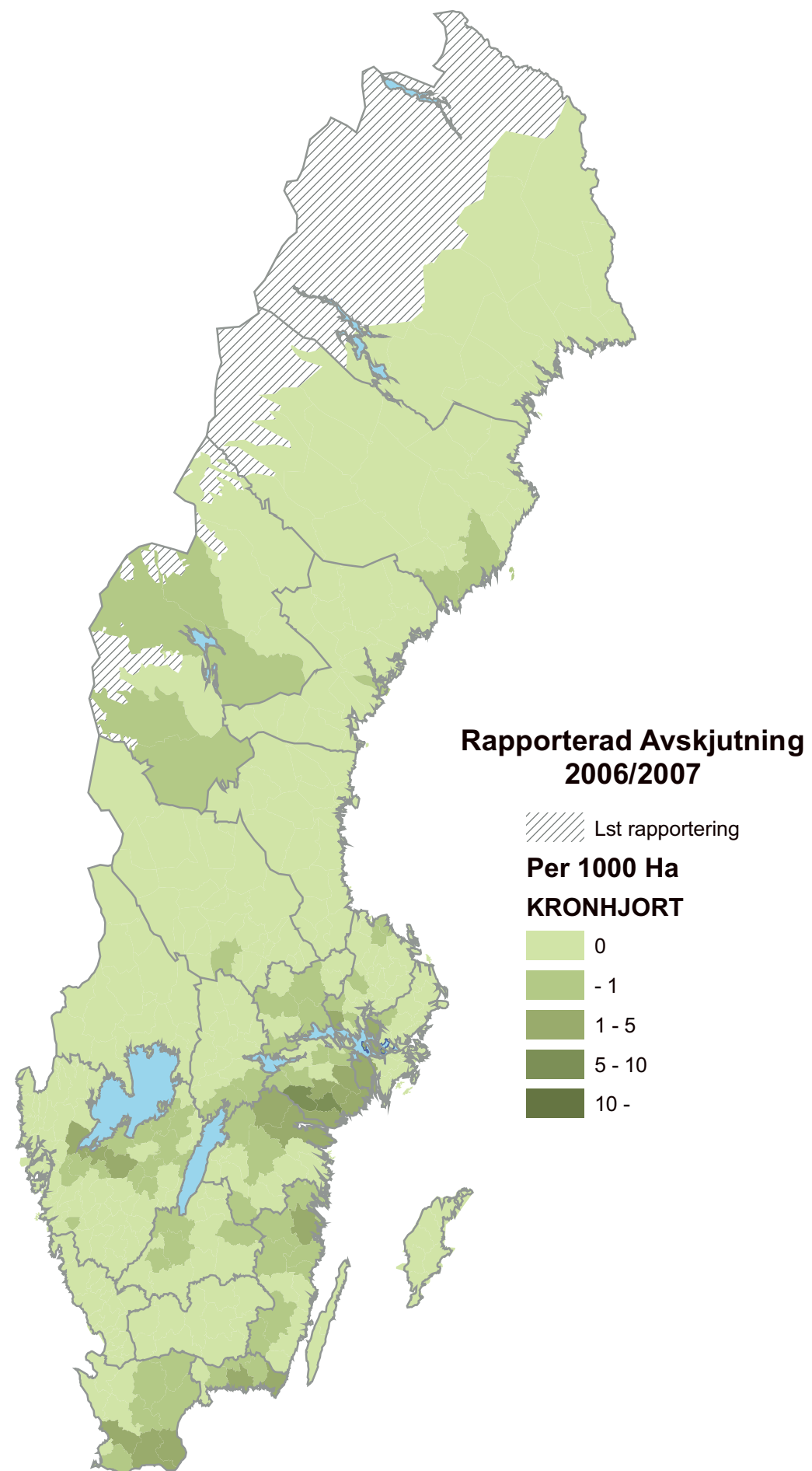
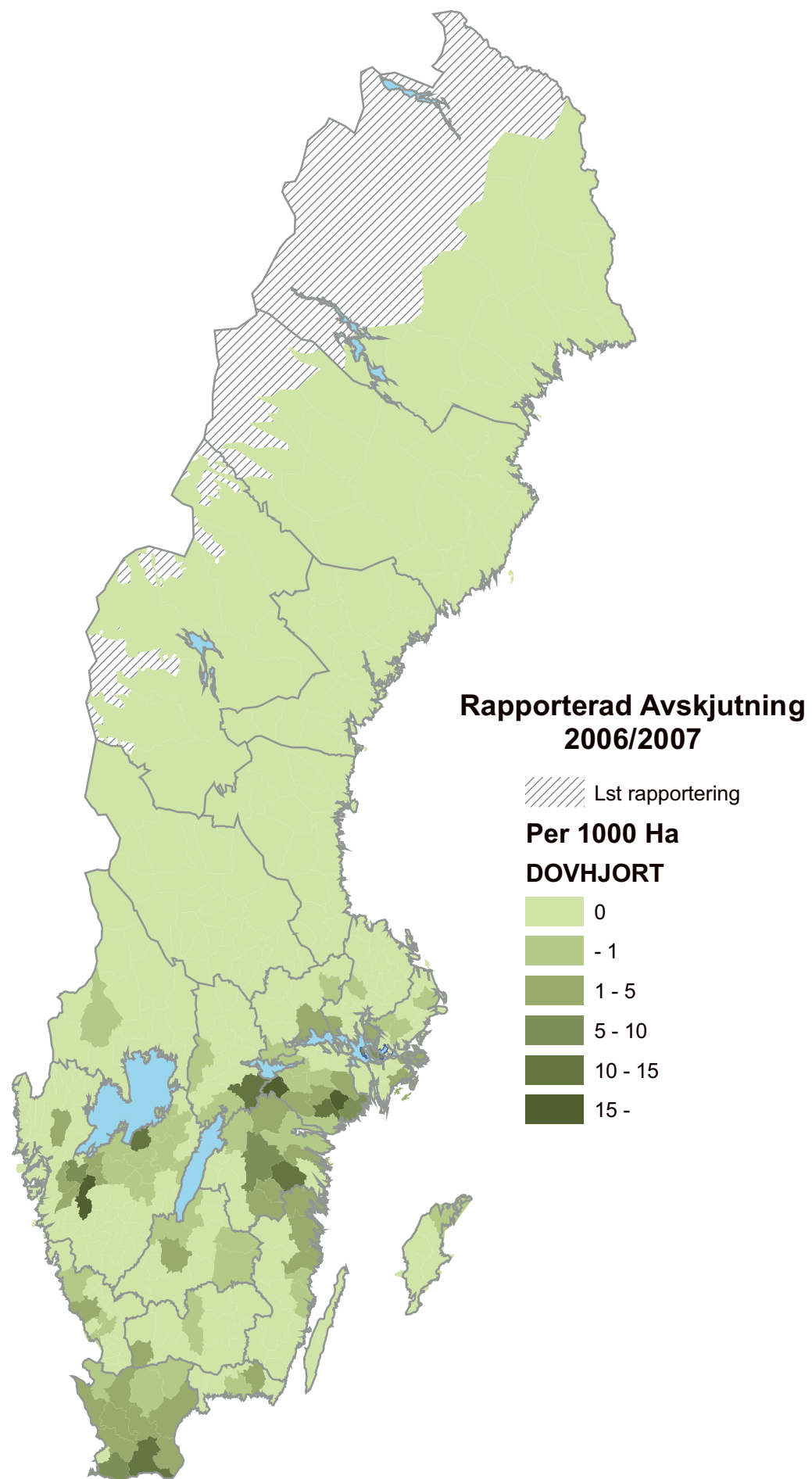
Sveaskog

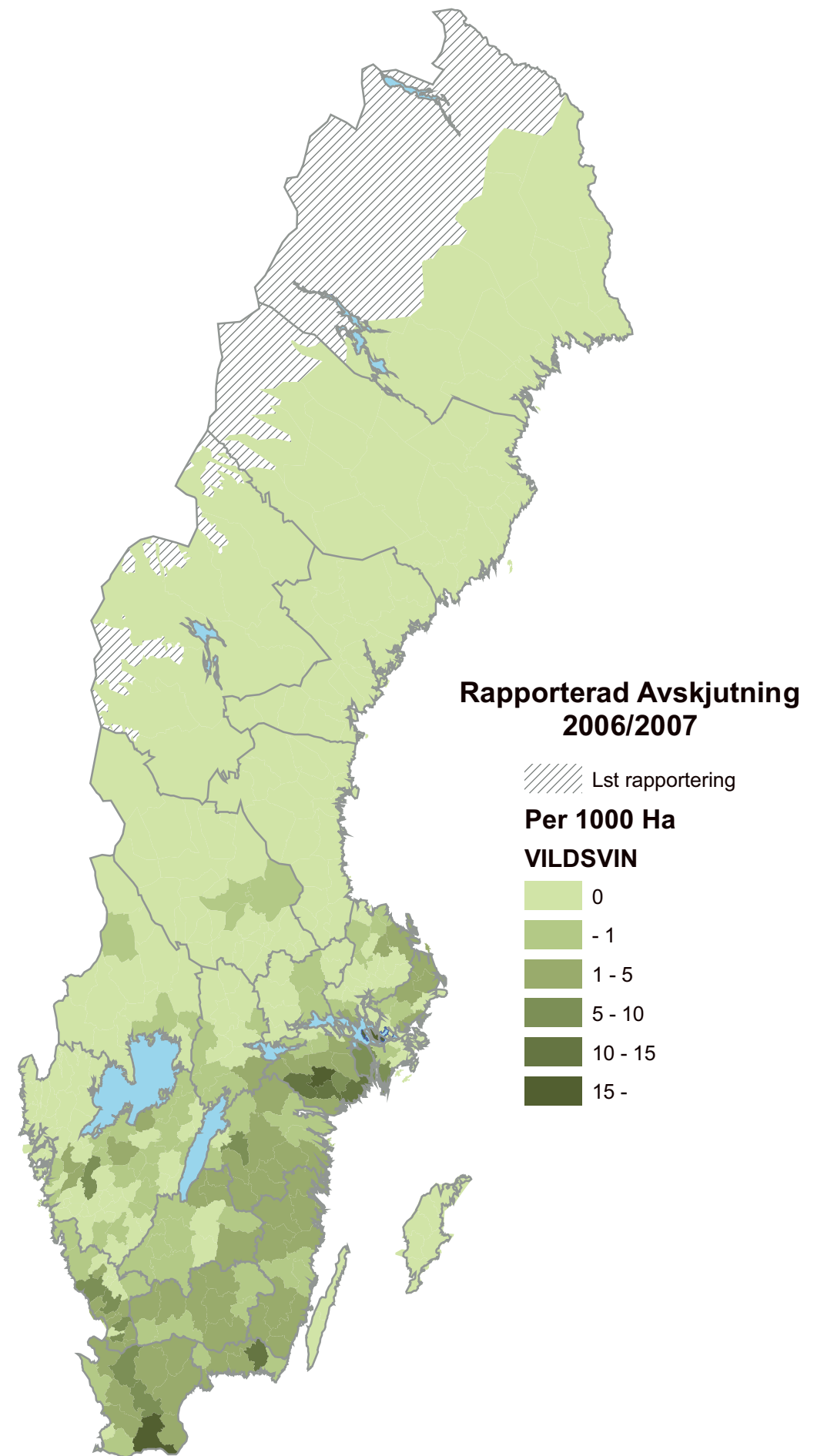
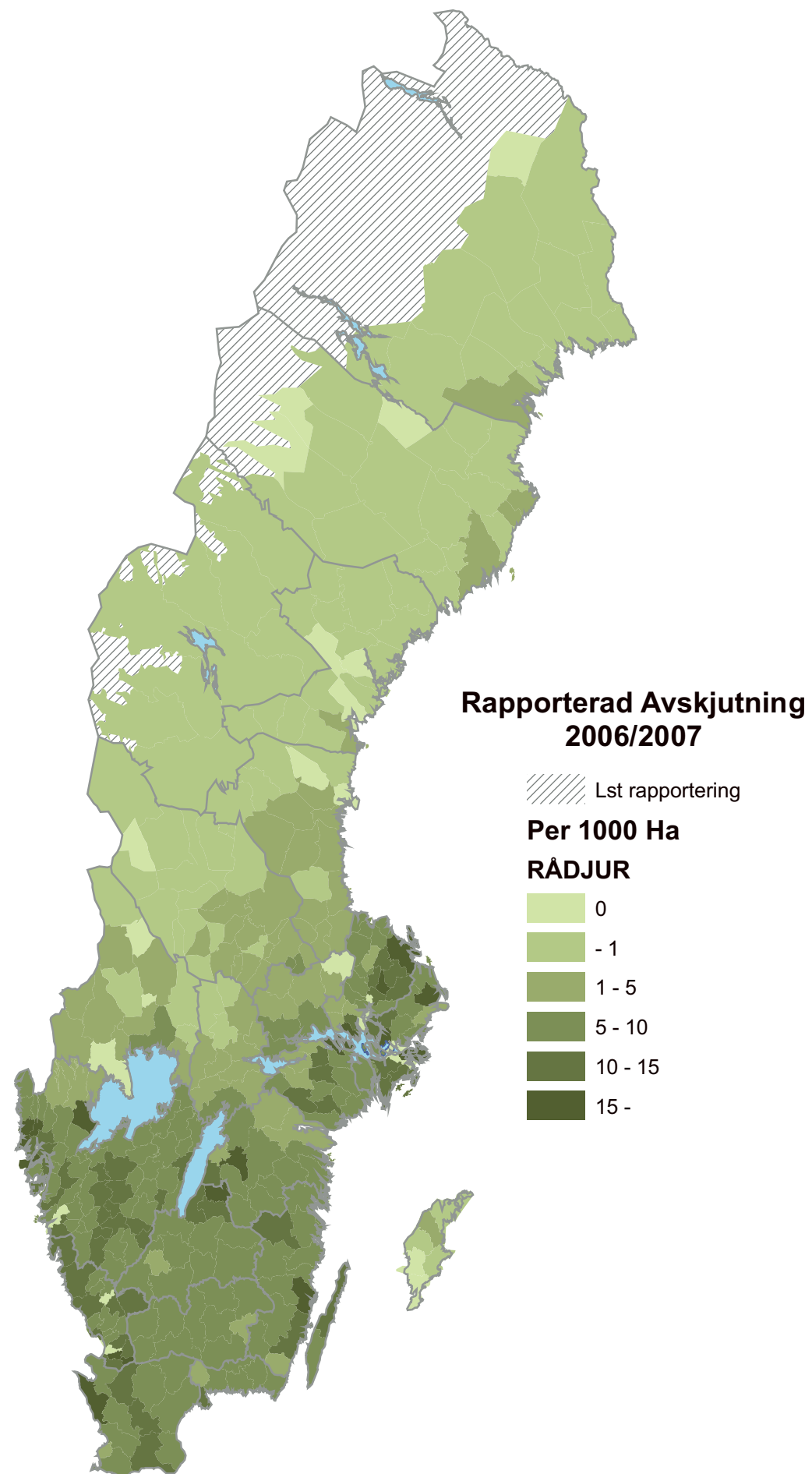
Länsstyrelserna

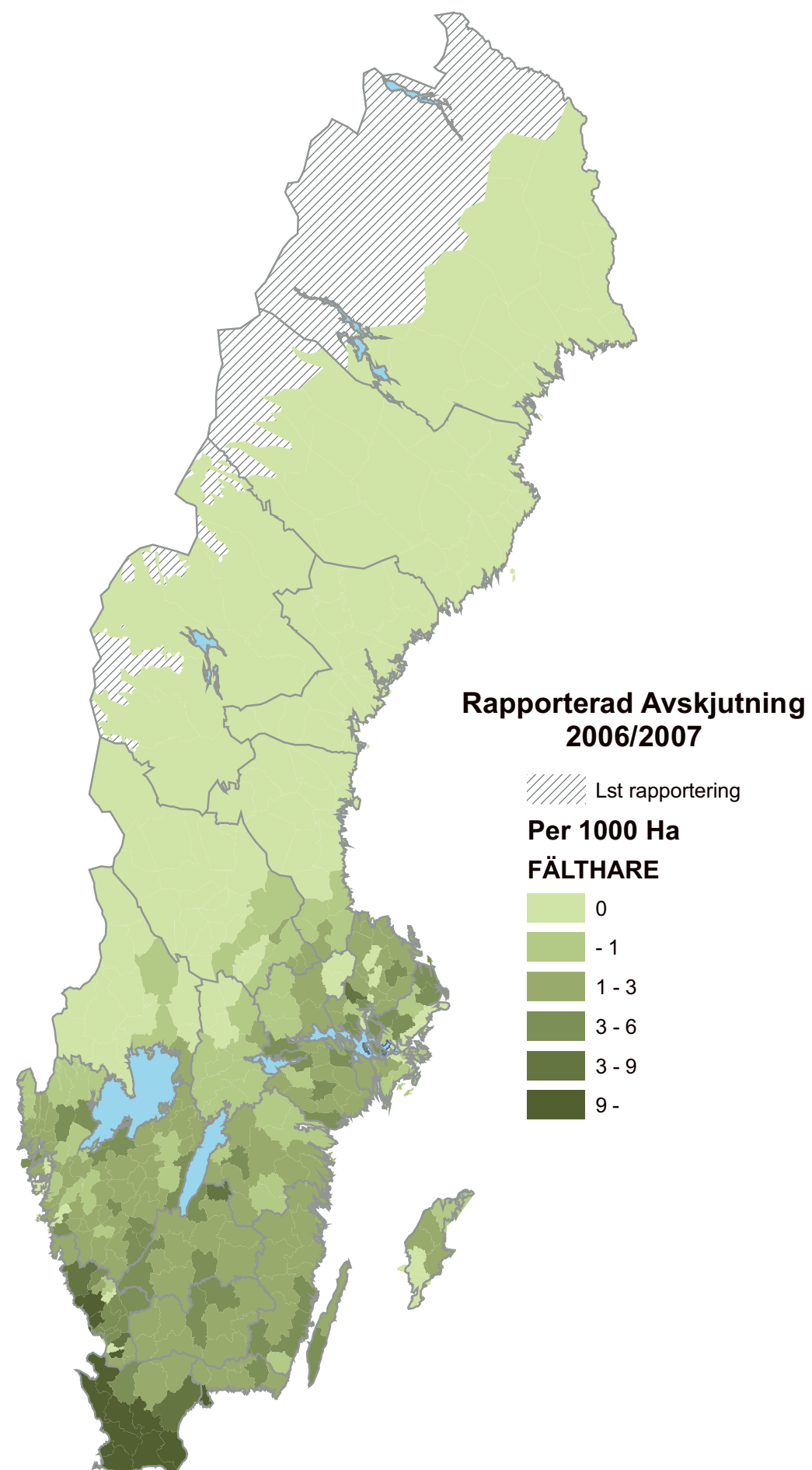
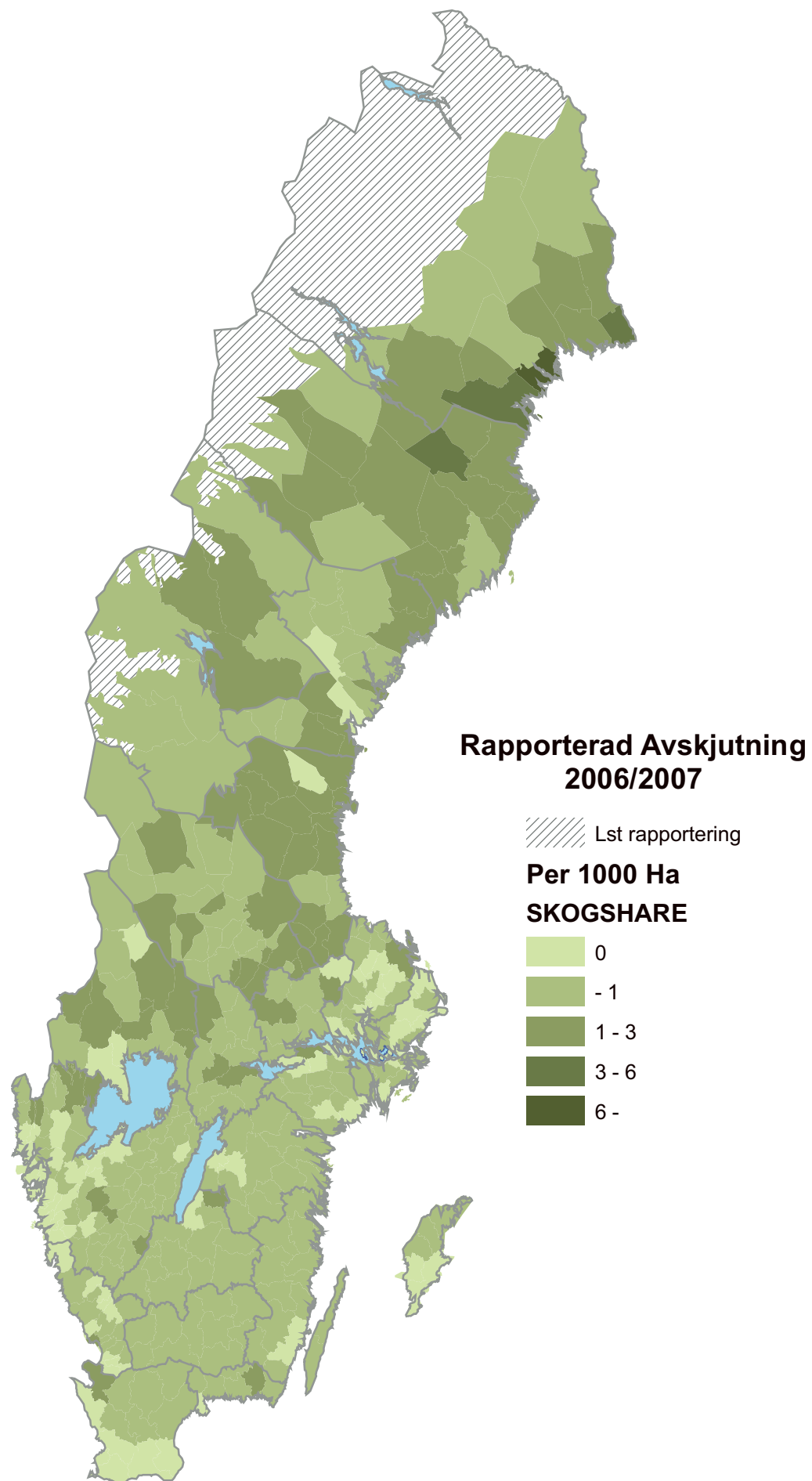
Statens Veterinärmedicinska Anstalt

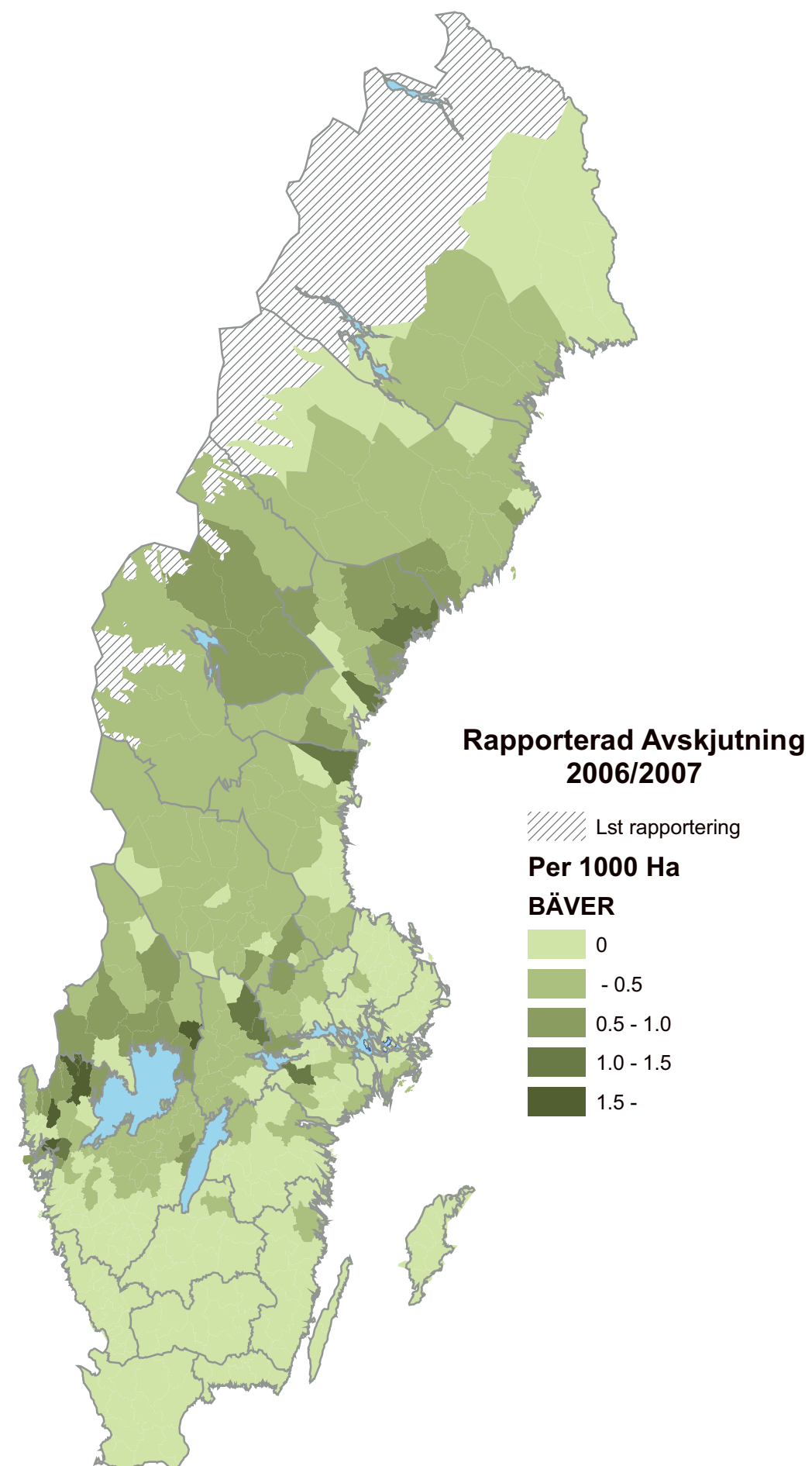
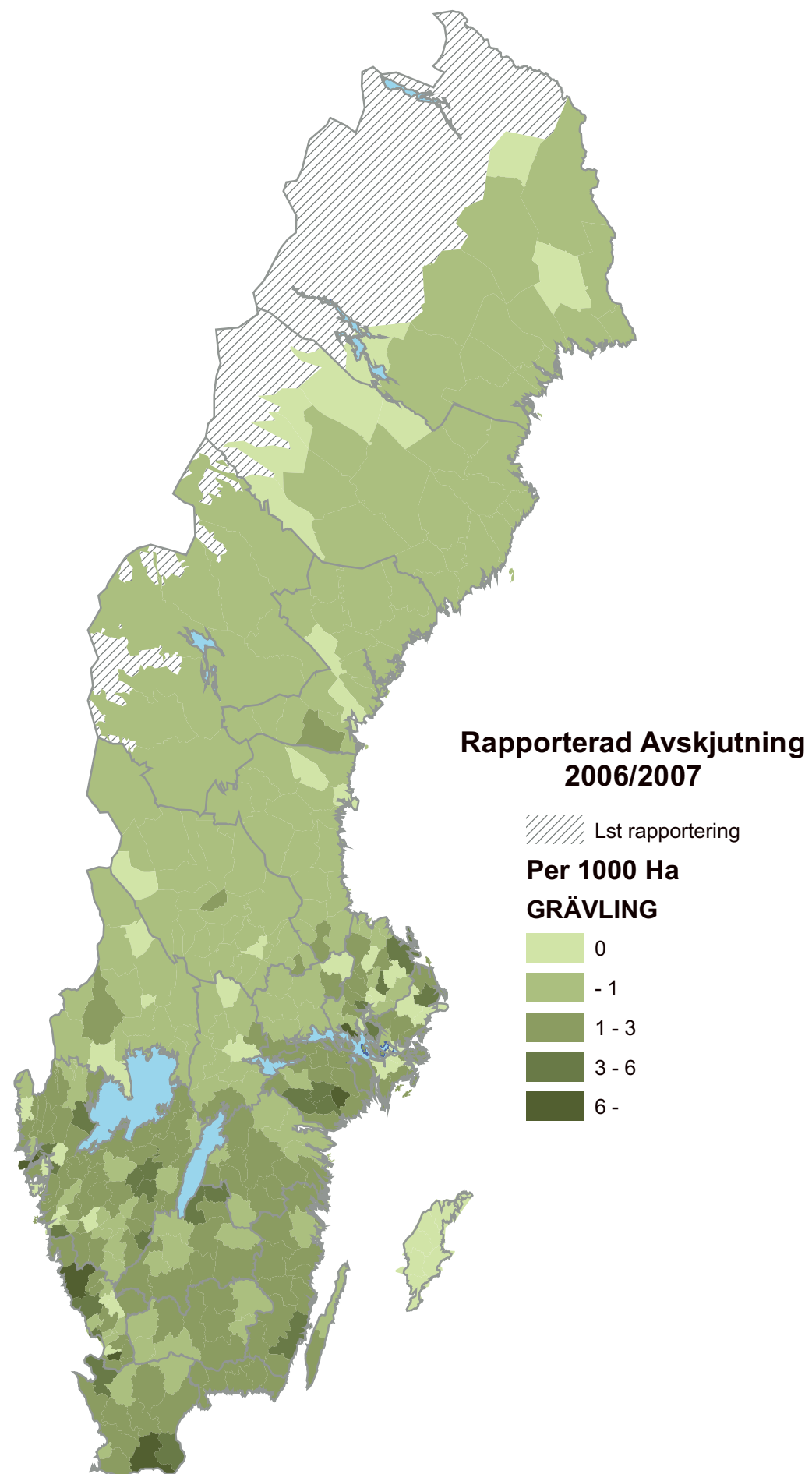
Bilaga

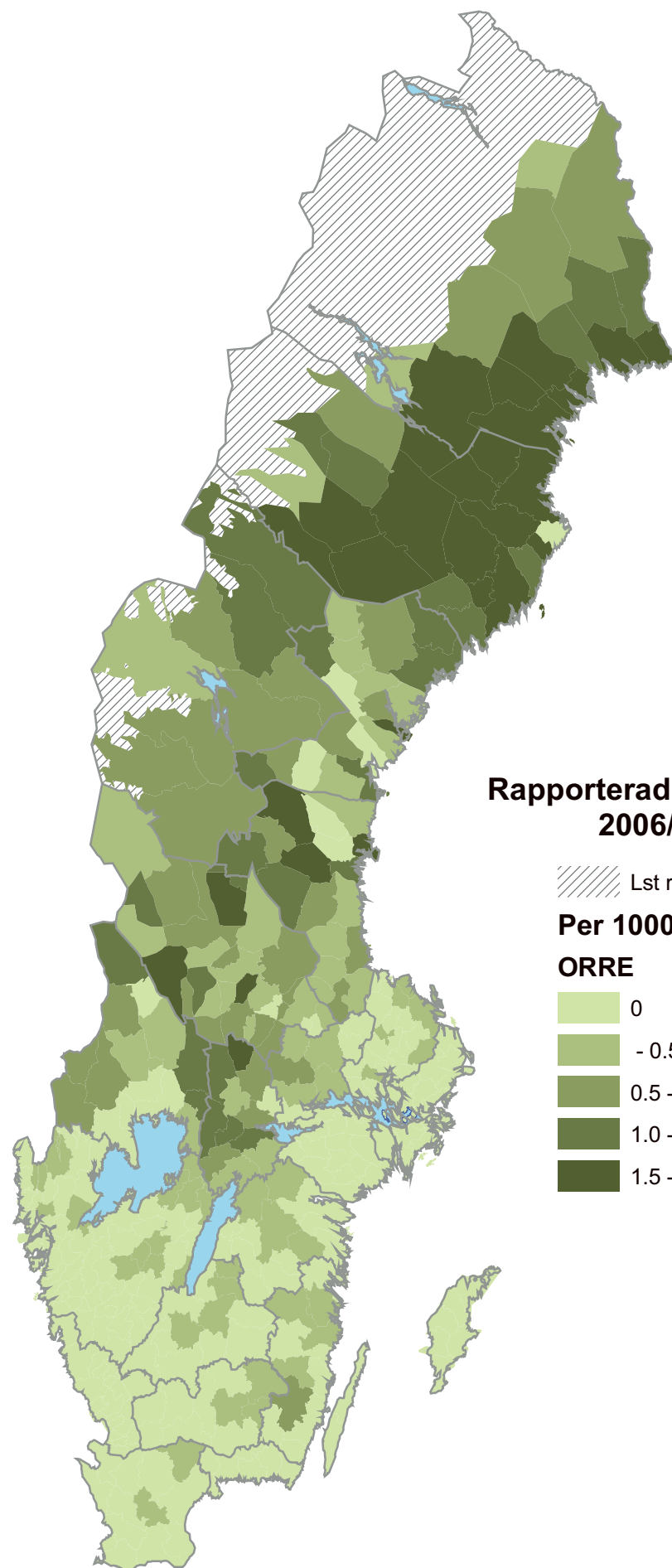
Nedan finns avskjutningsstatistik för ett urval av arter redovisat som antalet rapporterade fällda djur per 1000 ha jaktmark uppdelat på jaktvårdskretsar. Materialet omfattar inte länsstyrelsernas rapportering om småviltsavskjutning under fjälljakten. Ett fåtal (mindre än 10) av de över 370 jaktvårdskretsarna har inte rapporterat sin avskjutning och dessa redovisas som noll fällda djur.

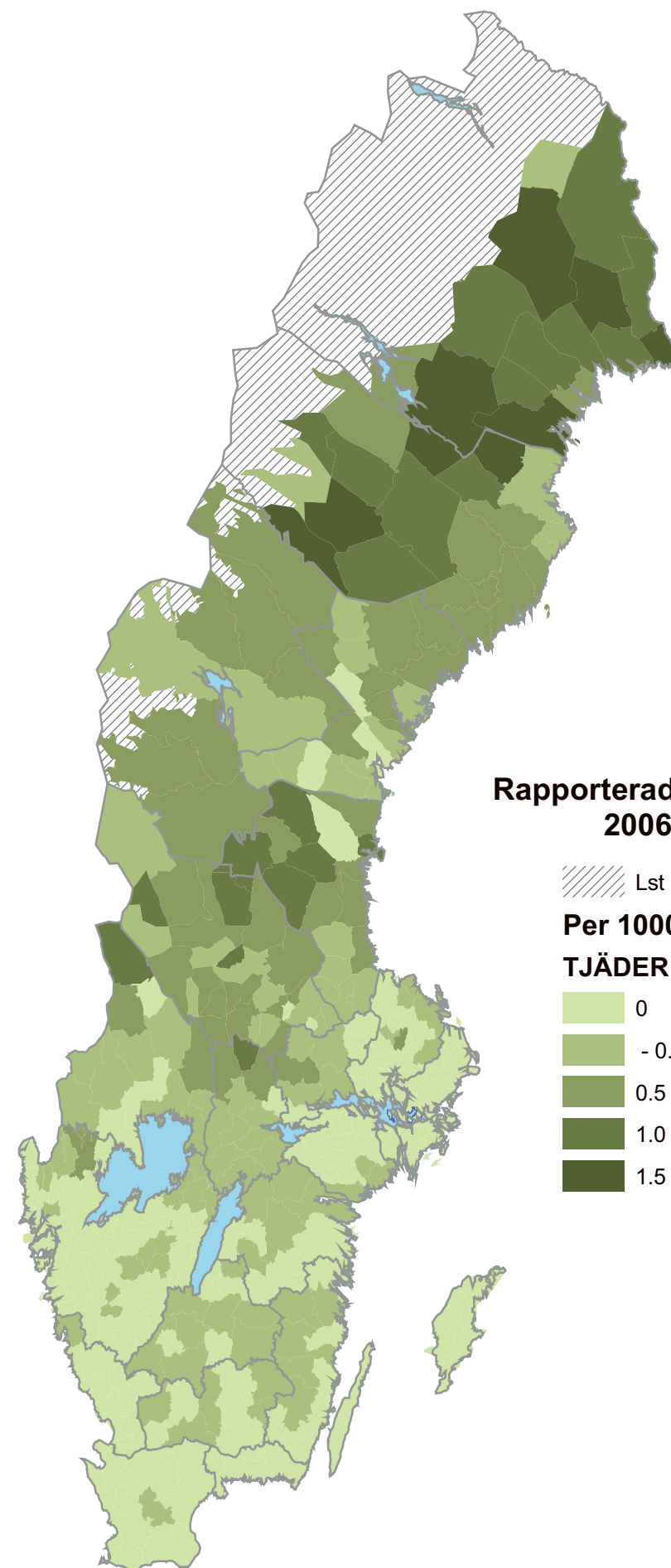
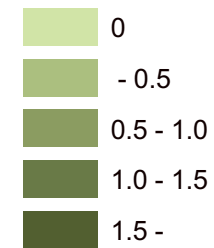

**Rapporterad Avskjutning
2006/2007**

/// Lst rapportering

Per 1000 Ha

ORRE

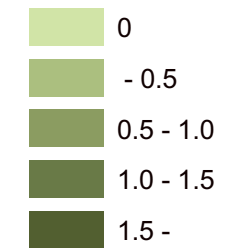

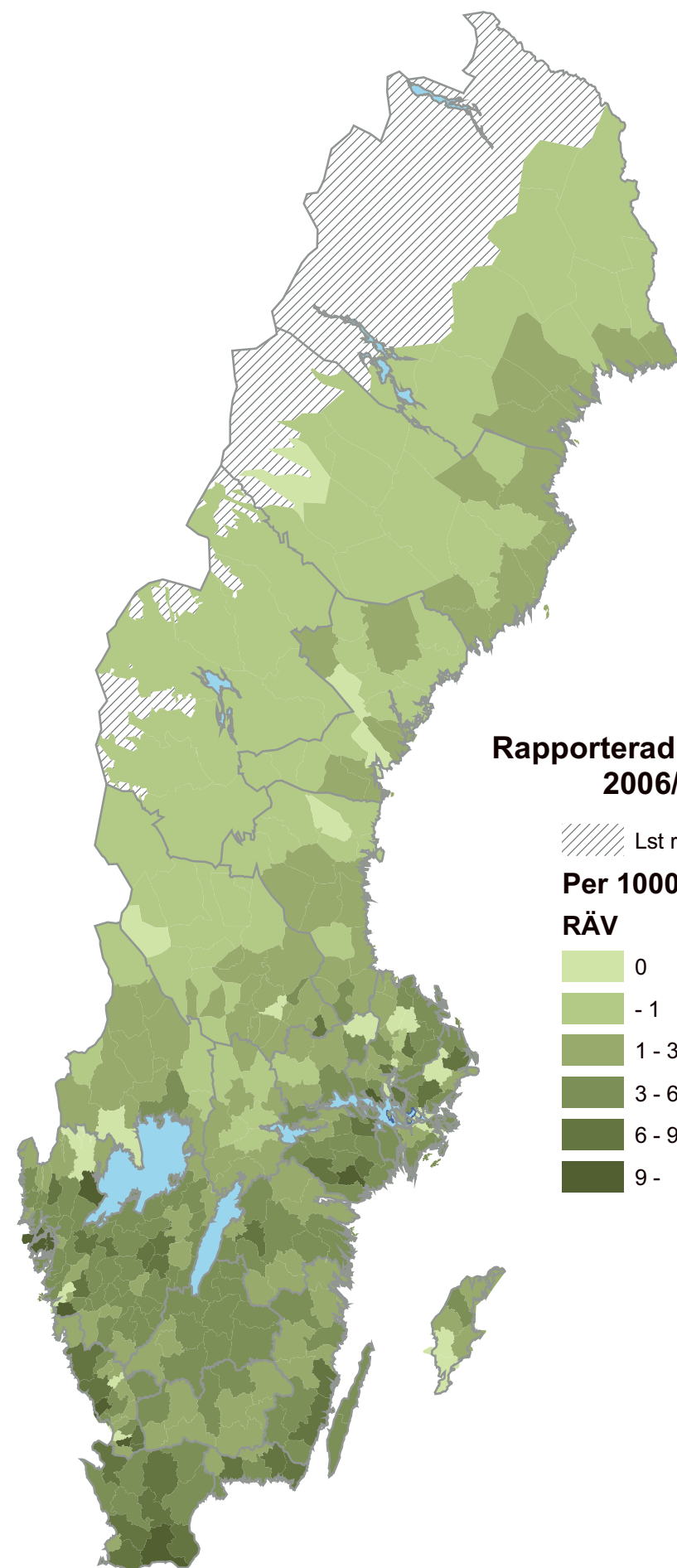
**Rapporterad Avskjutning
2006/2007**

/// Lst rapportering

Per 1000 Ha

TJÄDER

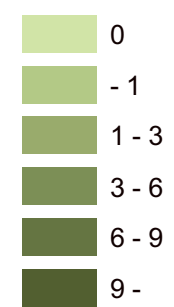

**Rapporterad Avskjutning
2006/2007**

/// Lst rapportering

Per 1000 Ha

RÄV

Viltforum är en rapportserie från Svenska Jägarförbundet. Innehållet behöver inte spegla Svenska Jägarförbundets uppfattning eller inställning. Rapporterna tar upp särskilt intressanta frågor eller områden som brett har anknytning till jakt- eller viltvårdsrelaterade frågor.

Titel: Årsrapport Viltövervakningen

Författare: Jonas Kindberg, Niklas Holmqvist och Göran Bergqvist. Svenska Jägarförbundet, Jakt och fauna.

Url: www.jagareforbundet.se/viltforum

Utgivningsdatum: mars 2008

Redaktör: Niklas Holmqvist

Citeras som: Kindberg J., Holmqvist N. och G. Bergqvist. 2008. Årsrapport Viltövervakningen 2006/2007. Svenska Jägarförbundet. Viltforum 2/2008

Sammanfattning: Svenska Jägarförbundets viltövervakning sammanfattas varje år i en årsrapport. Varje rapport innehåller avskjutningsstatistik och information om insamlingen av data. Fokus på olika arter varierar mellan år varför det rekommenderas att man även läser tidigare års rapporter. I årets rapport finns redovisning av älgstammens utveckling länsvis enligt älgobsen samt redovisning av historisk avskjutningsstatistik av mink. Dessutom finns kartor över avskjutningen på lokal nivå över ett antal arter. Tidigare rapporter är tillgängliga på Jägarförbundets hemsida.

Nyckelord: Avskjutningsstatistik, jakt, vilt, älgobs.

Layout: ellie.se

ISBN: 978-91-977510-1-8

Rapporten kan beställas: Viltforum, Svenska Jägarförbundet, Öster Malma, 611 91 Nyköping